

njega in njegovo mladino v krščanskih, človeka vrednih krepostih ter tako najboljše utrjujejo osnovo njegovega narodnega in državnega življenja. Tak list je »Slovenski gospodar«, zvesti spremljevalec slovenskega ljudstva na njegovem težkem življenjskem potu že dolgih 74 let.

Mnogo se je spremenilo v tem času, »Slovenski gospodar« pa je ostal zvest svojemu programu: širiti med ljudstvom pravo izobrazbo, varovati ga pred nevarnostjo okužbe s protiverskimi in protikrščanskimi bacili, po-

speševati njegove gospodarske interese, braniti slovensko zemljo in nedotakljive pravice našega ljudstva do nje, širiti med vsemi sloji, zlasti med mladino, pravo narodno in državljansko vzgojo. Zato naš list zasluži vsestransko podporo slovenskega ljudstva in vseh njegovih stanov. Agitirajmo za širjenje našega lista! Malenkostno zvišanje naročnine, ki je bilo potrebno radi vsesplošnega podraženja, ne sme nobenega odvrniti. Zvestoba starih naročnikov, pridobitev novih bo našemu listu v zaslobo, našemu ljudstvu pa v dobro.

član naših organizacij ne zaveda in jih ne izpolnjuje, je precej naših organizacij — po krivdi članstva — več ali manj zaspanih, saj pri dremajočem članstvu, ki ne da glasu od sebe, tudi vodstvo in odbori nimajo veselja do dela.

Načela in ideje organizacij smo dolžni braniti!

Poleg odziva na vsako vabilo je pa vsak član ene ali druge organizacije ali zadruga tudi vedno dolžan proti vsakomur braniti ugled vodstva organizacije, kjer je včlanjen. Posebno pa ideje in nazore, ki jih vodstvo zastopa. Koliko je članov, ki so prave mevrže. Ne znajo biti moški ter trepečejo pred vsakim, ki si drzne vpričo njih »latiti« organizacijo, kateri pripadajo. Pri napadih večinoma molče, oziroma še pomagajo, namesto da bi branili ugled organizacije in s tem svoj ter ugled vsakega člana. Naj vsak ve, da dotični, ki n. pr. napada, sramoti in omalovažuje kmeta in njegove organizacije, sramoti obenem narod in njegovo kulturo. Zato naj vsak gleda, da bo v vseh takih primerih ravnal tako, kot to zahteva vest in značaj moža, ki hoče nekaj veljati.

Bodimo res pravi člani!

Z željo, da bi se vsak član društev in zadrug zavedal svojih dolžnosti, sem napisal te vrstice. S tem bo vsak pomagal nositi breme vodstvom društev in zadrug, ki je težko in trnjevo. Vsak, ki je vpisan v to ali ono društvo ali zadrugo, naj bo res pravi član, živ kot ogenj v izpolnjevanju svojih dolžnosti do organizacij, katerim pripada. Iz naših društev in zadrug naj izginejo taki člani, ki so kot živi mrljci, in od katerih ni prejeti glasu. Če bodo vsi člani vršili svoje dolžnosti, bodo naše organizacije ugledne in močne, z organizacijami bodo ugledni in močni tudi člani.

Vedno in povsod naj bo geslo članov naših organizacij in zadrug: Ne rušiti — temveč graditi!

Naročnina »Slovenskega gospodarja« v letu 1941.

Celoletna naročnina 38 din, polletna 20 din in četrtletna 11 din. — Vsi celoletni naročniki, ki plačajo v decembru 1940 ali vsaj v januarju 1941 celoletno naročnino ali isto doplačajo, imajo pod dosedanjimi pogoji zavarovan svoj dom v slučaju požara za 1000 din.

T. D.:

Pri društvih in zadrugah naj sodelujejo tudi člani!

Ne obrekuj tega, kar si volil!

Kamor se ozremo, vidimo pri našem združenem in društvenem življenju prav isti pojav. Na obnem zboru se imenuje odbor, izvolitev je navadno soglasna, brez vsakega ugovora. Toda ko gredo člani z obnega zbora, zine vsak na široko ter obira in kritikuje vse od kraja, od predsednika do zadnjega odbornika, kolikor se le da. To obiranje in obrekovanje leti na odbor skozi vse leto do naslednjega obnega zbora, kjer so pa spet vsi tiho...

Slep bi bil, kdor bi tega ne opazil, če se količaj udeležuje društvenega življenja. Tu ni nobene izjeme. Prav v vseh organizacijah nalezimo na isti pojav. Volijo se odbori, pododbori, nadzorstva, pregledniki. Vsak ima pravico predlagati in govoriti, kaj mu je prav in kaj ne. Kdor je na obnem zboru tiho in se strinja z odborom, naj bo tiho tudi med poslovnim letom.

Med letom z odborom sodeluj!

Z odborom se naj vsak član društva ali zadruga med letom strinja vsaj v tem, da bo sodeloval. Naj vsak ve, da breme, ki ga nosi odbor, ni lahko. Nanj lete očitki od vseh strani. Če se kaj podvzame ali predlaga v korist članstva, je kriv tisti, ki je predlog podpisal, to je predsednik in tajnik; če se kaj ne posreči izpeljati, je kriv predsednik in tajnik. Skratka: na odbor lete očitki od strani članstva in ostale javnosti. Toda ugovore in kritiko od drugih bi človek še prenesel. Boli pa kritika — ki največkrat niti ni stvarna — od strani članstva, ki je odbor volilo.

Do vodstva ima vsak član dolžnosti

Vsak član kakršnega koli društva ali zadruga naj ve, da ima do vodstva in odbora tudi svoje dolžnosti. Ako odbor sklene, da se bo v

okviru društva vršilo to in to — n. pr. tečaj, zborovanje, predavanje, poučni izlet itd. — in je članstvu razposlal vabila, je vsak član moralno dolžan, da se odzove. Saj že oliko zahteva, da moraš na vsako pismo odgovoriti, pa četudi ti ga je poslalo društvo, v katerem si vpisan kot član. Prav tako kot odgovarjaš posameznim osebam in svojim dragim, si dolžan odgovoriti na vsako vabilo društva, pri katerem si včlanjen. To je častna dolžnost vsakega člana. Ker se teh dolžnosti skoraj noben

Maršal Graziani, vrhovni poveljnik vseh italijanskih čet v severnoafriški Libiji

zavesa na vratih nekoliko razgrnila, v odprtini pa se je prikazala glava grofa Hermana.

S pogovorom sva brez presledka nadaljevala, ker nista hotela, da bi grof vedel, da sva ga opazila. Ko je šnips končal z razlago, sem mu jaz odgovarjal.

Grof naju je opazoval kakih pet minut, potem pa se je tiho umaknil. Ko sem se prepričal, da je res odšel, sem dejal:

»Grof Herman je vtihotapil kroniko!«

»Iz česa sklepaš?«

»Ali ni jasno? Kak pomen bi drugače imelo zanj prisluskovanje? Prepričati se je hotel o tem, ali sva že našla kroniko in kako mnenje imava o stvari.«

»Mogoče pa je tudi ravno nasprotno.«

»Kaj?«

»Da grof tebe smatra za zločinca, mene pa za so-krivca.«

»Ravno okoliščina, da me je on pri očetu osumil, kakor sem ti bil povedal, me potrjuje v sumnji, da je on krivec in išče žrtev, kateri bi mogel naprtiti svoje zločine.«

»Iz tebe govori ogorčenje nedolžnega, toda zamisli se v položaj. Sam priznavaš, da je nesreča prišla v hišo po tvojem prihodu. Tudi si mi povedal, da je grof Herman zelo ljubil svojo sestro Judito. Oboje govori za to, da je grofova sumnja prista.«

Nič nisem odgovoril, toda zase sem bil prepričan, da

je grof Herman krivec in sem sklenil, da bom budno zasledoval nadaljnji potek dogodkov.

Šnips je spet preštudiral tloris gradu. Vmes si je nekaj zapisoval v svojo beležko. Jaz ga nisem motil.

Tako sva sedela skoraj do polnoči.

»Ali se spominjaš,« se je tovariš nenadoma oglašil, »da sem predvčerajšnjim izrazil začudenje nad tem, da se je ta nenavadni glas po vsem gradu enako močno slišal vključno debelosti sten in oddaljenosti posameznih prostorov?«

Prikimal sem.

»Mislim, da sem našel razlago za ta pojav. To ne bi bilo mogoče, če ne bi bili vsi grajski prostori v nekaki medsebojni zvezi.«

Debelo sem ga pogledal.

»Ali misliš, da je med vsemi prostori v gradu neka zveza?«

»Da. O tem me potrjuje tloris. Sobe grejejo tako zvani ruski kamini (odprte peči). V kaminih so prej kurili z drvami, kar je imelo za posledico veliko porabo sobnega zraka. Zadnja leta je drva izpodrinil premog, ki pa tudi porabi mnogo zraka, razen tega povzroča neprijeten duh. Za odstranitev te neprijetnosti imajo kamini odprtine za zračenje. Odprtine posameznih kaminov so običajno speljane v večjo skupno odprtino.«

Peljal me je h kaminu, ki je bil v knjižnici.

»Tu se lahko prepričaš o moji trditvi. Če potisneš

se je premislil. Ni se mu zdelo prav kar tako pobiti občinske može. Nezadovoljnejšev pa tudi ni hotel izdati. Zato si je pomagal z uro. Poričil je uro za tri četrt ure naprej. Misleč, da je točno dvanajst, so šli mestni očetje domov že ob četrt na dvanajst in so ostali živi. V spomin na to mestna ura še danes ne kaže pravega časa, ampak je vedno nekoliko naprej.

Grški ministrski predsednik kot pilot. Sedanja predsednik grške vlade Metakass je tudi vnet letalec, saj zelo se za letalstvo zanima. Nekoč pa o teh stvarih ni imel prav dosti pojma, kakor se vidi iz naslednjega dogodka, ali pa je bil tako zelo pozabljiv. Nekoč, ko se ni bil predsednik vlade, general pa že, je obiskal